

Wel intimiteit, geen seks

Om een werk als *Wanna Play?* te beoordelen, moet je er echt aan deelnemen.

Hein Janssen overwon zijn schroom en stapte naar binnen.

Poging iemand te vinden die mijn baard wil scheren.' Met die in grote letters geprojecteerde tekst probeert Dries Verhoeven van uit zijn ultramoderne containerwoning op de Neude in Utrecht in contact te komen met een gast.

Ik zit in een café om de hoek en heb pas zojuist de Grindr-app op mijn iPhone geïnstalleerd. Niet eens van wege preutsheid, maar Grindr maakte tot dat moment geen deel uit van mijn moderne leven.

Nu moet ik wel, want het is de enige manier om met Dries Verhoeven en zijn kunstproject *Wanna Play?* in contact te komen. Ik bekijk de foto's van jongens en mannen die zich binnen een straat van tientallen meters van mij bevinden en die op dit moment kennelijk maar één ding willen: seks.

Tussen die foto's ook het profiel van Verhoeven en ik klik hem meteen aan. Op Grindr heet ik Jan-Hein, maar mijn foto is herkenbaar, een selfie waarop ik enigszins zwol kijk – althans dat hoop ik. Wachtend op Dries klik ik op de foto van een mooie jongen met volle lippen en veel haar (*'Grindr guy, 22, 142 feet*

away'). Spannend. In de gauwigheid zie ik dat het hier niet zozeer gaat over schoonheid, maar over de lengte van piemels en dergelijke.

Maar dan komt Verhoeven binnen: jawel, contact! Er ontrolt zich een leuke chat – ik heb niets te verbergen, zeker vanavond niet – zo vrij voelt het. Hij vraagt of ik zin heb soep bij hem te komen eten en of ik dan ook zijn baard wil scheren. Op beide vragen antwoord ik bevestigend. We spreken af dat ik om 19 uur zal aanbellen. Als ik het trappetje van zijn containerwoning betreed, voel ik me even ongemakkelijk.

Bij binnenkomst is alle argwaan meteen weg. Verhoeven bezit de gave zijn gast onmiddellijk op zijn gemak te stellen. De witte gordijnen heeft hij intussen dicht gedaan en hij ontkurkt een fles wijn. Lepelend van de soep praten we over Grindr, over seks, over relaties en vreemdgaan. Ik merk dat ik in deze afgebakende realiteit openhartiger ben dan tegen mijn vrienden. Raar.

Verhoeven vertelt wat hij hier zoal doet. Eerder vandaag was er een jongen te gast die hem naakt heeft getekend. En andersom. 'Prettig om eens op een andere manier naar een blote man te kijken', zegt hij. Ik kijk ver-

baasd. 'Nee, mijn piemel gaat daar niet van omhoog, dat heeft met *mindset* te maken.'

Zijn tijdelijke woning is verplettend wit en hel verlicht. Er is een douche, een keukenblokje, een loopband, een wc, een matras op de grond. Op tafel vijf smartphones waarmee hij in contact met de buitenwereld staat. Op tafel het boek *De vermeende samenleving* – drie essays van Byung-Chal Ha.

'Wil je mij nu scheren?', vraagt hij na een uur. Ik trim zijn baard tot stoppelengte. Hij ziet er meteen een stuk frisser uit. Hij zegt: *'Wanna Play?* is voor mij een manier buiten op het plein gedacht op gang te brengen. Dat je jezelf gaat afvragen waarom het eng is ie-mands baard te scheren of naakt te tekenen, terwijl op internet de piemels je om de oren vliegen.'

Bij het afscheid omhelzen we elkaar. Moeilijk hem zo achter te laten. Hoe zal het hem hier al die tijd vergaan?

'20.46 – een poging iemand te vinden om samen dronken te worden', schrijft hij als ik weer buiten sta en Dries op zoek gaat naar het volgende contact.

Ik ga de stad in en keer na een uur terug. Ik zie dat de gordijnen weer dicht zijn, maar in silhouet is veel zichtbaar. Een lange jongen staat samen met Verhoeven te koken. Ze klinken glazen wijn. Zichtbare intimiteit. Ik ga naar huis.

Een dag later lees ik op zijn blog dat ze samen dronken zijn geworden en in diepe slaap zijn gevallen.

Credits: *Wanna Play?* Nog 1/m 30/5 op festival SPRING, Utrecht.

Ik merk dat ik in deze afgebakende realiteit openhartiger ben dan tegen mijn vrienden. Raar

met me wil spelen?